

בית משפט השלום בראשון לציון

11 ינואר 2016

תא"מ 15-03-4359 גרברניק נ' אבו גוש ואח'

לפני כבוד השופטת ז"ר איריס סורוקר
התובע מיטאל גרברניק

נגד

הנתבעים
1. מאי אבו גוש
2. הראל חברה לביטוח בע"מ

נוכחים:

ב"כ התובע עו"ד עוזרי
ב"כ הנתבעים עו"ד שמר

פרוטוקול

ב"כ התובע:

התביעה הוגשה כתביעת הפרשים. היו הפרשים בגין ירידת ערך, שכ"ט שמאי ורכב שכור. לאחר הגשת התביעה שולם הסכום של ירידת ערך וזכרוע נותרנו עם הפרשים של 297 ₪ בגין שכ"ט שמאי, נספח ד', ובגין רכב חליפי סך 694 ₪. כל הדו"ח הוא על הנזק ללא ירידת הערך הוא 14,000 ₪ ועם ירידת הערך כבר הגענו כמעט ל- 18,000 ₪.

לגבי שכ"ט שמאי - מה שהוא ביקש, אני חושבת שזה מקובל וסביר בשוק, שזה בערך בגובה של 10% מהנזק. אני לא חושבת שזה חריג. מפנה לפסיקת בית המשפט המחוזי שהתובע לא צריך לערוך סקר שוק, לא מדובר בסכום חריג. זה דו"ח פרטי, לא של חברת ביטוח. אני לא חושבת שהנתבעת יכולה בהינף יד להחליט שהיא מקזזת ולגררם לחסרון כיס אצל התובע שהוא אדם פרטי, הוא לא אשם בתאונה והוא הוציא את הסכום מכיסו.

לעניין הרכב השכור, מדובר בסכום שהתובע שילם. מציגה את הקבלה. מה שחברי טען בכתב ההגנה זה שמי ששוכר את המסך זה המוסך וזה בניגוד לצו הפיקוח, וזה לא נכון. המוסך הוא רק צינור להעברת הכספים לחברת ההשכרה על מנת שעלות השכירות תהיה יותר זולה. התובע שילם את כל סכום החשבונית, לרבות הרכב השכור וגם לעניין זה יש כבר פסיקה.

התאונה היא מיום 19.11. מפנה לדו"ח השמאי, שכתוב שנדרשו יומיים במוסך וזה הסכום שנגבה. 694 שקלים זה על יומיים. בחוות הדעת רשום יומיים. אני רואה את מה שגברוני מפנה אותי שכתוב 7 ימים, אבל לא מדובר כאן בשום מטרת רווח. העניין הזה כבר נזון עם משרדו של חברי וניתן פסק דין מנומק של כ"י השופט ארמיה בבית משפט זה ונקבע שיש לשלם את הסכומים האלה. לאור האמור, אבקש לקבל את התביעה.

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 15-03-4359 גרברניק נ' אבו גוש ואח'

11 ינואר 2016

ב"כ הנתבעים:

ראשית, אדגיש שהתשלום של ירידת ערך בוצע ב- 1.3.12, טרם הגשת התביעה שהוגשה ב- 2.3.12. ירידת הערך שולמה עם קבלת דו"ח הנוק של התאונה הקודמת שהתקבל אצל הנתבעת 2. התובע לקח אוטו שכור גדול יותר ממה שהיה לו. היה לו איי 30, לקח ניסן קשקאי, גיפ. למה לחייב את חברת הביטוח על 7 ימים כשהשמאי מדבר על יומיים? הקבלה שולמה ב- 8.12.12, חשבון השמאי הופק ב- 14.12.12 כאשר בדיקה אחרונה של השמאי היתה ב- 12.12.12. איך ידעו כבר להגיד ללקוח מה יהיה החשבון הסופי? סתם קבעו סכום וסתם אמרו לו. לא צריך לבדוק אולי אבל לא צריך לשלם כמו בנקומט ואי אפשר לבקש כסף לפני עריכת חשבון וזו שיטה, ולא ניתן לגלגל עלויות כך על חברת ביטוח. מעבר לזה שיש לו פוליסה בחברת איי איי גיי, בפוליסה שלו יש ריזרבה של רכב חלופי שזה לא גורם לו לפגיעה בפרמיות או שום דבר. ריזרבה זה כמו גרירה, זה לא מפעיל את הפוליסה. אז השיטה עובדת, דוחפים חשבון לחברת הביטוח ומנסים שיטת מצליח.

פסק דין

1. בפניי תביעה אשר בגדרה עוזר התובע לחייב את הנתבעים לשלם לו הפרשים שטרם שולמו, וזאת בקשר עם תאונת דרכים שאירעה ביום 19.11.14. הנתבעים, באמצעות הנתבעת 2, שילמו את עיקר הנוק והמהלוקת נסבה עתה על שני רכיבים: סך של 297 ₪ בגין שכ"ט השמאי ובנוסף דמי השכרת רכב חלופי.
2. ב"כ התובע הציגה את חשבונית השמאי חטב יטאל, מדובר בחשבונית 5825, שבה פורטו רכיבי התשלום: שמאות, צילומים, נסיעות, הוצאות משרד וירידת ערך – והכל בסך 1,099.15 ₪ ולאחר מעימ – 1,297 ₪. זוהי חשבונית אשר התובע שילם, מתוך היכרות עם תיקים דומים, ניתן לומר כי מדובר בדרישה על הצד הגבוה. עם זאת, לא הוכח כי התובע הפריז בדרישתו, שהרי זוהי דרישה שהוא עצמו נאלץ לשאת בה בעקבות החשבון בו חויב. מדובר בהוצאה בעין שנגרמה בעקבות התאונה, ועל המזיק לשלמה. אני מקבלת בהקשר זה את טענת ב"כ התובע לפיה אין מקום לחייב את התובע הניזוק לערוך סקר שוק ולהידרש לשמאי הזול ביותר. יש לזכור כי כאשר הרכב נפגע, ויש למסרו למוסך, הדבר כרוך בטרחה רבה ממילא.
3. אשר על כן, אני מקבלת את התביעה בראש זה ומחייבת את הנתבעים, באמצעות הנתבעת 2, לשלם את הפרשי שכ"ט שמאי בסך 297 ₪.
4. אשר לדמי שכירות רכב חלופי – אין חולק כי לפי חוות הדעת אושרו 2 ימים. התובע הציג חשבונית תשלום לחברת ההשכרה עבור 7 ימים, ללא הסבר. ישולמו לו בהקשר זה 2 ימי השכרה בסך של 170 ₪ (רי' חשבונית נספח ו' לכתב התביעה).

בית משפט השלום בראשון לציון

11 ינואר 2016

תא"מ 4359-03-15 גרברניק נ' אבו גוש ואח'

- 1 5. אשר על כן, התביעה מתקבלת בחלקה. הנתבעים, באמצעות הנתבעת 2, ישלמו את הסכומים
- 2 הנ"ל ובנוסף הוצאות משפט, אגרה וכן שכ"ט עו"ד בסך 1,500 ₪.
- 3 6. אשר לבקשה לפטור ממחצית שניה של אגרה – המזכירות תפעל לפי התקנות.
- 4
- 5 ניתנה והודעה היום א' שבט תשע"ו, 11/01/2016 במעמד הנוכחים.

איריס סורוקר, שופטת

6